

[Eva Ree.]

Men også hvad svangerskabsafbrydelse efter forudgående samrådsafgørelse angår, er der tale om en liberalisering eller normalisering. Det udtrykkes ikke mindst i det lovudkast, svangerskabsudvalget fremsætter i sin betænkning, hvorefter svangerskabsafbrydelse skal kunne gives, når en kvinde på grund af ung alder eller umodenhed ikke for tiden formår at drage omsorg for et barn på forsvarlig måde. Udvalgets flertal har den opfattelse, at mange børn af ganske unge mødre starter tilværelsen med et alvorligt handicap, og går derfor ind for en lempelse i adgangen til svangerskabsafbrydelse for de ganske unge kvinder. En tilsvarende lempelse foreslås også, hvor hensyn til opretholdelse af hjemmet eller omsorgen for familiens øvrige børn taler for det. Der skal her kunne tages hensyn både til kvindens alder, hendes arbejdsbyrde, hendes personlige forhold og til familiens boligmæssige, økonomiske og helbreds-mæssige forhold.

Alt i alt peger svangerskabsudvalgets betænkning på en række forhold, der vil kunne ændre den nugældende lov, så den bliver mere tolerant, mere liberal, mere i overensstemmelse med den almindelige indstilling og med retsbevidstheden. Der skulle dermed være mulighed for inden for lovgivningens rammer at nå frem til en løsning, som ikke følger SFs lovforslag, men som anviser andre og bedre veje.

Derimod mener udvalgets flertal, som justitsministeren allerede har nævnt det, at en fri adgang til svangerskabsafbrydelse ikke bør kombineres med en obligatorisk forudgående vejledning hos mødrethjælpen. Valget må, siger betænkningen, enten stå mellem fri abort uden tvungen vejledning i mødrethjælpen eller bevarelsen af et system, der som hovedregel kræver tilladelse til svangerskabsafbrydelse efter forudgående rådgivning. Vi forstår derfor godt, at justitsministeren ønsker at vente med fremsættelsen af et nyt lovforslag, indtil svangerskabsudvalgets betænkning er blevet kommenteret de steder, hvor den er sendt til høring. Men vi imødeser det lovforslag, der må komme fra regeringens side; vi håber også, at det kommer så tidligt som muligt i samlingen. Problemerne har trængt sig på længe.

Vi har da også fra venstres side tidligere peget på alternativer til SFs lovforslag. Vi har nævnt større bevillinger til oplysning om præventive midler, yderligere støtte til familieplanlægning, obligatorisk seksualundervisning i skolerne, større bevillinger til mødrethjælpen, fortsat udbygning af vuggestuer og børnehaver, uddannelseshjælp osv. Selv om disse ting er sagt indtil trivialitet, er man næsten nødt til at gentage dem, og jeg skal i øvrigt henviser til, hvad jeg fremførte på venstres vegne ved de tidligere drøftelser af SFs lovforslag. Det er synspunkter, vi stadig finder rigtige; det er også synspunkter, svangerskabsudvalgets betænkning går ind for. Vi sagde også dengang, at en svangerskabsafbrydelse var en nødløsning, mange kvinder følte de var nødt til at benytte sig af, og at dette ikke kunne være rimeligt. Det måtte være langt rigtigere at forhindre årsagerne til, at ønsket om en svangerskabsafbrydelse kunne opstå.

Antallet af de legale svangerskabsafbrydelsesansøgninger er i dag på ca. 9.000 årligt. Med hensyn til antallet af illegale svangerskabsafbrydelser mener nogle, at det ligger på 5.000-6.000, andre, at det er på 15.000-16.000. Ét viser tallet imidlertid klart: at vi står over for et problem, der må løses. Men løsningen kan altså ikke efter venstres opfattelse være fri ret til abort, men en liberalisering af den nugældende lov. Familiepolitiske og sociale forbedringer koordineret med en øget indsats for forståelsen for og anvendelsen af anti-konception må være et af midlerne til at nedbringe antallet af ønsker om svangerskabsafbrydelse, legale som illegale. P-pillen og forbedringer af andre svangerskabsforebyggende midler har allerede nedsat fødselstallet betydeligt; det fortæller, hvor påkrævet oplysning om præventive midler er. Og de, der af blufærdighedsgrunde ikke ønsker obligatorisk seksualundervisning i skolerne, burde betænke, at mange unge derved kan få en mislykket start på deres voksne tilværelse. En svangerskabsforebyggelse bør være at foretrække fremfor et uønsket barn eller en svangerskabsafbrydelse.

Et andet spørgsmål, som vi også kommer til at tage stilling til ved en ny svangerskabslov, må være at nå frem til ens samrådsafgørelser. Det synes ikke at være ret-